

2021/2178(INI)

6.4.2022

ARVAMUS

Esitaja: põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Saaja: rahvusvahelise kaubanduse komisjon

ELi ja Aafrika kaubandussuhete tuleviku kohta
(2021/2178(INI))

Arvamuse koostaja: Luke Ming Flanagan

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval rahvusvahelise kaubanduse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et Aafrika on praegu ja ka tulevikus ELi peamine partner, eelkõige kestliku põllumajanduse ja toiduga kindlustatusega seotud ühiste probleemide lahendamisel; juhib tähelepanu sellele, et EL on võtnud kohustuse toetada ja edendada ülemaailmset üleminekut kestlikele põllumajandusliku toidutööstuse süsteemidele kooskõlas strateegia „Talust taldrikule“ eesmärkide ja ÜRO kestliku arengu eesmärkidega ning taotleda kestlike toidusüsteemide liitude arendamist kõigi oma partneritega;
2. rõhutab, et ühisteatise „Tervikliku Aafrika strateegia suunas“ on õigesti öeldud, et EL ja Aafrika peavad tegelema toitumise ja toiduga kindlustatuse probleemidega, edendades ohutuid ja kestlikke põllumajandusliku toidutööstuse süsteeme, et suurendada jõupingutusi kestliku arengu eesmärgi „Nälja kaotamine 2030. aastaks“ saavutamiseks, mille eesmärk on kaotada nälg, saavutada toiduga kindlustatus ja täisväärtuslikum toitumine ning toetada kestlikku põllumajandust ning mille suunas liikumine on viimastel aastatel aeglustunud; nõustub strateegias esitatud väitega, et ELi ja Aafrika põllumajanduspartnerlus toetaks ühismeetmeid, et leevendada kliimamuutusi, suurendada kohaliku tootmise saagikust ning lahendada keskkonna ja elurikkusega seotud probleeme, sealhulgas sanitaar- ja fütosanitaarstandardite kehtestamise ning loodusvarade kaitsmise teel;
3. väljendab sügavat muret mõju pärast, mida avaldab Venemaa sissetung Ukrainasse teatavate põllumajanduslike toiduainete, peamiselt teravilja tarnimisele Aafrika riikidesse, kuna paljud need riigid sõltuvad tugevalt sellest impordist ja see sõltuvus moodustab Põhja-Aafrika riikide teraviljatarnetest kuni 50 %; hoiatab väga negatiivse mõju eest, mis sõjast põhjustatud toiduainete hinnatõusul võib olla vähem arenenud riikides, eriti arengumaades ja vähim arenenud partnerriikides, kus valitses akuutne alatoitlus juba enne seda uut kriisi; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles jätkuvalt tugevdama toetust nendele riikidele, et vältida nappust haavatavates piirkondades ning suurendada keskmises ja pikas perspektiivis nende toiduainete tarneahelate vastupanuvõimet komisjoni humanitaar- ja arengupoliitika seosepõhise lähenemisviisi kaudu; rõhutab lisaks, et relvakonflikt põhjustab häireid Aafrikast teatavate toodete, näiteks tsitrusviljade, kohvi ja tee ekspordimisel Venemaale; kutsub komisjoni üles jälgima tähelepanelikult sõja mõju arengut, eriti mõju toidutarnetele Aafrika mandri vaeseimatesse riikidesse, et kaitsta enim puudust kannatavate elanikkonnarühmade toidubilanssi;
4. tuletab meelde, et kuna ELi põllumajanduslike toiduainete eksport Aafrikasse oli 2020. aastal 17,6 miljardit eurot ja import Aafrikast 16,5 miljardit eurot, on Aafrika riigid ELi ekspordi jaoks olulised sihtkohad ning EL on endiselt Aafrikast pärit põllumajandustoodete ja toiduainete suurim eksporditur;
5. juhib tähelepanu sellele, et enamikul Aafrika riikidel, eelkõige vähim arenenud riikidel, kes saavad kasu ELi üldiste tariifsete soodustuste kava erikorrast „Kõik peale relvade“, ja majanduspartnerluslepingud sõlminud Aafrika riikidel on tollimaksu- ja kvoodivaba

juurdepääs ELi turgudele; juhib sellega seoses tähelepanu sellele, et EL peab tagama, et välditaks ebaausaid või konkurentsivastaseid tavasid, eriti seoses põllumajanduslike toiduainete impordiga;

6. rõhutab, et tuleks pakkuda tehnilist tuge ja koolitust, et Aafrika osalistel oleks võimalus ja oskus tagada vastavus ELi standarditele; palub, et komisjon tagaks sellega seoses õiglase ülemineku Aafrika riikides keskkonna-, töö- ja kliimastandarditega seotud kohustuste täitmisele ning kõrgete ohutus- ja kvaliteedistandardite säilitamisele; on seisukohal, et ELi toetus Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonnale (CFTA) peaks keskenduma õigusraamistike väljatöötamisele, et vältida võidujooksu madalaimate sotsiaal- ja keskkonnanormide pärast;
7. rõhutab, et majanduspartnerluslepingud peavad toetama Aafrika piirkondlikke kaubanduskogukondi ja Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonna edasiarendamist ning aitama ka luua vastupanuvõimelisi ja kestlikke piirkondlikke väärtusahelaid, et edendada ja mitmekesistada Aafrika-sisest kaubandust; nõuab lisaks selliste peatükkide järjepidevat kaasamist ja rakendamist, mis on kooskõlas arenguvajaduste ja -poliitika ning kestliku arengu eesmärkidega; märgib, et ainult 17 % Aafrika kaubavoogudest liigub Aafrika riikide vahel, ja rõhutab, et majanduspartnerluslepingute arendamine võib soodustada piirkondlikku majandusintegratsiooni ja suurendada piirkonnasiseseid kaubavooge põllumajanduses, et tugevdada vastupanuvõimet ning arendada kohalike ja piirkondlike väärtusahelate potentsiaali;
8. rõhutab, et 2050. aastaks Aafrika elanikkond kahekordistub praeguselt umbes 1,2 miljardilt umbes 2,4 miljardile ning et samaks aastaks elab 50 % maailma alla 25-aastastest inimestest Aafrikas; juhib sellega seoses tähelepanu sellele, et elanikkonna eksponentsiaalne kasv koos kasvava keskklassiga tähendab vajadust toiduainetega varustamise proportsionaalse kasvu järele, ning on seetõttu arvamusel, et põllumajandus- ja toidutootmissektor peaks pakkuma majandus- ja tööhõivevõimalusi noortele aafriklastele, kelle osalemine on oluline ka põlvkondade vahetuse tagamiseks ja põllumajandusliku toidutööstuse süsteemi ümberkujundamiseks;
9. juhib tähelepanu vajadusele, et Aafrikast pärit import, eelkõige põllumajanduslikud toiduained, vastaksid ELi tervishoiu-, ohutus- ja kvaliteedistandarditele, sealhulgas neile, mis käsitlevad hormoonide, antibiootikumide ja geneetiliselt muundatud organismide kasutamist;
10. on veendunud, et paremad kaubandusvõimalused üksi ei taga arengumaades toiduga kindlustatust; märgib, et vähim arenenud riikidel, kellel on soodustingimustel juurdepääs ELi turgudele, on sageli raske sellest kasu saada, kuna hindade ülekandumine rahvusvaheliste ja riigisiseste turgude vahel on nõrk, puudub taristu ja valitseb pidev majanduslik ebastabiilsus; toetab ELi investeringuid Aafrika riikide arengu toetamiseks; rõhutab, et põllumajandussektor pakub Aafrikas palju tööhõivevõimalusi ja mõjutab oluliselt inimeste sissetulekut, eriti maapiirkondades; märgib sellega seoses, et Aafrika on manner, kus nälg kasvab kõige rohkem ja ÜRO pagulaste ülemvoliniku andmetel kannatab selle all 21 % rahvastikust, ning rõhutab, et Aafrikal on käia veel pikk tee eesmärgini kaotada 2030. aastaks nälg (kestliku arengu eesmärk nr 2); tuletab meelde, et alatoitluse kõikidele vormidele lõpu tegemist ja kestliku arengu eesmärki nr 2 tuleks pidada uue partnerluse prioriteetideks, seejuures

tuleks pöörata erilist tähelepanu kõige haavatavamas olukorras olevatele inimestele;

11. kutsub komisjoni üles võimaldama AKVRO riikidel, sealhulgas tehnilise ja rahalise toetuse andmisega, kaitsta oma tekkimisjärgus tööstust, toetada väikepõllumajandust ning täita põllumajandustoodete eksportimisel ELi ja rahvusvahelisi kestlikkuse standardeid;
12. rõhutab, et on vaja kestlikku ja uuenduslikku poliitikat, mis võimaldaks Aafrika riikidel jätta hüppelise arengu käigus maha vanemad ja saastavamad tehnoloogiad ja põllumajandustavad, et saavutada ökoloogiline ja sotsiaalne üleminek kestlikele põllumajandustootmise tavadele; juhib tähelepanu põllumajandus- ja toidusektori keskele tähtsusele majanduses ning inimväärsete ja kestlike töövõimaluste pakkumisel maapiirkondades paljudes Aafrika väikestes põllumajandusettevõtetes ja põllumajanduslikes pereettevõtetes, võttes meetmeid vastupanuvõime suurendamiseks, põllumajandustavade kestlikuks ajakohastamiseks ning toodete kvaliteedi ja mitmekesistamise parandamiseks ning seades kestliku põllumajandussektori ELi ja Aafrika suhete keskmesse; tuletab lisaks meelde, et Aafrika mandri väljakutse on suurendada põllumajandusettevõtete saagikust ja tootlikkust ning kapitalikulude osakaalu, et kestlikult kiirendada toiduainete tootmise ja töötlemise protsesse;
13. juhib tähelepanu sellele, et ELi ja Aafrika ühine eesmärk on muuta meie toidu tootmise, jagamise ja tarbimise viisi; arvab, et seetõttu peab ELi ja tema Aafrika partnerite koostöö keskendumine toiduainetega varustamise keskele küsimusele, kasutades kohandatud programme ELi ja Aafrika põllumajandustootjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate koostööks, sihipäraseid investeringuid põllumajanduse kestlikku arengusse, kaasaegsetesse transpordivõrkudesse ja asjakohasesse ladustamistaristusse, mis annab Aafrika põllumajandustootjatele vahendid, et muuta põllumajandus kliimaprobleemidele vastupidavaks, parandades samal ajal tootlikkust ja suurendades Aafrika põllumajanduse selgrooks olevate väikepõllumajandustootjate sissetulekut; rõhutab sellega seoses avaliku ja erasektori partnerluste ning mikrorahastamise suurt potentsiaali kohalike põllumajandustootjate mõjuvõimu edasiseks suurendamiseks; väljendab heameelt ELi uue kaubandusstrateegia üle, millega edendatakse kestlikke kaubandus- ja investeerimissidemeid nii mandrite vahel kui ka Aafrikas endas, sealhulgas põllumajanduse valdkonnas;
14. rõhutab, kui tähtsad on teadusuuringud ja innovatsioon, et ergutada põllumajandustootjaid võtma kasutusele kestlikke põllumajandustavasid ning tootlikke kuivalade agroökosüsteeme ja toidusüsteeme; nõuab sellega seoses õiglase ülemineku ajal kindlamat tuginemist panusele, mida pakuvad Aafrika traditsioonilised teadmised, eriti põllumajandustavade, kalanduse ja metsakaitse valdkonnas, suurendades sel viisil Aafrika inimeste ja kohalike kogukondade mõjuvõimu;
15. rõhutab, et ELi toiduainete ja muude põllumajandustoodete ekspordi ja impordi aluseks peaks olema ausaid tingimusi järgiv kaubandus; rõhutab samal ajal vajadust tagada, et põllumajandustoodete eksport ei oleks vastuolus eesmärgiga luua Aafrikas vastupidavam toidusektor;
16. on veendunud, et EL peaks suurendama oma toetust keskkonnaalasel ja majanduslikult kestliku põllumajanduse arendamisele Aafrika riikides, pöörates erilist tähelepanu

põllumajanduslike pereettevõtete säilitamisele ja tootmise mitmekesistamisele; on mures monokultuuridel põhinevate väga industrialiseeritud põllumajandusettevõtete arvu suurenemise pärast, kuna need süvendavad sotsiaalset ebavõrdsust ja mullaerosiooni;

17. on veendunud, et EL saab rahalise ja tehnilise toetuse, poliitilise dialoogi, teadmiste vahetamise, uute tehnoloogiate ning Aafrika innovatsiooni edendamise kaudu aidata märkimisväärselt vähendada Aafrika praegust sõltuvust toidu, seemnete, väetiste ja pestitsiidide impordist;
18. rõhutab vajadust aidata Aafrika riikidel alternatiivsete kahjuritõrjesüsteemide väljatöötamise kaudu vähendada ELis keelatud pestitsiidide kasutamist; toonitab vastuolu, et EL lubab Aafrikasse ja muudesse kolmandatesse riikidesse eksportida pestitsiide, mis ei ole ELi ühtsel turul lubatud; nõuab selle vastuolu kiiret lõpetamist, kuna see ei sobi mingilgi moel kokku Euroopa rohelise kokkuleppe vaimuga;
19. rõhutab, et aretusmeetodid ja geenitehnoloogia peavad mängima Aafrika toiduainete tootmise tugevdamises olulist rolli näiteks selleks, et toota äärmuslikele ilmastikutingimustele vastupidavaid põllukultuure või suurendada teatavate toiduainete toiteväärtust; kutsub komisjoni üles aitama sellele kaasa teadusuuringute, teadmiste jagamise ja nende heade tavade kaudu; rõhutab, et sellised tulemused võivad tugevdada kohalikke kogukondi, mis omakorda võib hoogustada kaubandust ELi ja Aafrika vahel;
20. kutsub komisjoni üles edendama kestlikku arengut, pidades läbirääkimisi majanduspartnerluslepingute üle, milles ühendatakse ELi ja Aafrika tootjate huvid, soodustades arengut heade ja kestlike põllumajandustavade edendamise kaudu, ergutades piirkondlikku integratsiooni, luues kaubandus- ja investeerimisvõimalusi, parandades majanduse juhtimist ja vähendades vaesust; nõuab, et tugevdataks ELi partnerlust Aafrikaga põllumajanduslike toiduainete valdkonnas, et sõlmida pikas perspektiivis laiaulatuslik mandritevaheline vabakaubandusleping;
21. väljendab kestliku arengu eesmärkide kontekstis heameelt ELi ühistute ja muude põllumajandusliku toidutööstuse ettevõtete ja sihtasutuste juba käivitatud ja üha rohkemate algatuste üle, mille eesmärk on muuta põllumajandustootmine Aafrikas kestlikumaks ja seda vastutustundlikult moderniseerida; soovib kasutada selle saavutamise vahendina teadmiste jagamist;
22. rõhutab, kui oluline on tegeleda probleemiga, mis on seotud geneetiliselt muundatud toodete, ELi piirnorme ületavaid aineid sisaldavate toksiliste toodete ning ELi rohepöörde ja loomade heaolu standarditele mittevastavate toodetega;
23. rõhutab, et ELi ja Aafrika suhted peavad olema enam kui vaid rahastaja ja abisaaja suhted; on veendunud, et EL ja Aafrika peaksid tegema koostööd võrdsetel alustel, rajades tõelise, võrdse ja õiglase partnerluse ning suurendades Aafrika riikide mõjuvõimu, et nad saaksid saavutada kestliku arengu eesmärgid; peab kiiduväärseks Aafrika maapiirkondade rakkerühma ettepanekut luua ELi-Aafrika mestimisprogramm, mille raames luuakse kontaktid liikmesriikide ja Aafrika partnerriikide põllumajandusasutuste vahel, et pühendunud ja võrreldavad partnerid saaksid jagada parimaid tavasid;

24. nõuab, et ELi ja Aafrika partnerluses peetaks esmatähtsaks kaitsta Aafrika riikide toidualase sõltumatusse õigust ning suurendada nende toiduga kindlustatust ja suutlikkust oma elanikkonna toiduvajaduste rahuldamiseks; rõhutab, et see nõuab mõlemalt poolt suuremaid kohustusi, et luua tihedam ja tõhusam partnerlus, mis põhineb vastastikustel huvidel, strateegilistel prioriteetidel, struktureeritud ja tõhusal koostööl ning selgetel pikaajalistel eesmärkidel;
25. tuletab meelde, et ELi ja Aafrika kaubandussuhted ja -algatused, nagu kakaod käsitlev algatus, peavad tuginema läbipaistvale ja usaldusväärsele järelevalvele ja vastutusele ning kodanikuühiskonna osalusele, et tagada alt üles lähenemisviis; nõuab, et eri mehhanismide abil tagataks mitmeid sidusrühmi hõlmav lähenemisviis, et kaasata kodanikuühiskond strateegiate ja valdkondliku poliitika väljatöötamisse; tuletab meelde, et partnerluse ümberkujundamine tähendaks, et Aafrika Liit ja EL saaksid jätkata tööd COVID-19 pandeemia tõttu pooleli jäänud keeruliste küsimustega, nagu valitsemistava, kodanikuühiskonna tegutsemisruum, tervishoid, haridus ja vaesuse vähendamine;
26. rõhutab, et ELi ja AKVRO vahel 2021. aasta aprillis parafeeritud lepingus puuduvad mehhanismid keskkonnastandardite, inimõiguste ning vaba eelneva ja teadliku nõusoleku põhimõtte alase hoolsuskohustuse täitmise tagamiseks, mis on veelgi olulisemad, arvestades lepingus võetud kohustust hõlbustada rahvusvahelisi investeerimislepinguid; rõhutab, et EL peaks võtma arvesse erinevaid arengutasemeid ja tagama, et tema kaubanduslepingud on kooskõlas partnerite piirkondliku majandusintegratsiooni prioriteetidega;
27. rõhutab, et Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonna loomisega algas Aafrikas piirkondlik integratsiooniprotsess, mis peaks toimima hoovana, et võidelda primaarsektorit mõjutavate ebaausate kaubandustavade vastu ja tagada vastastikkus, et ELi imporditavad tooted vastaksid samadele keskkonna-, tervishoiu- ja loomade heaolu nõuetele, mida nõutakse ELis toodetud toodete puhul; väljendab sellega seoses heameelt peegelklauslite kohaldamise prioriteedi üle;
28. rõhutab, et majanduspartnerluslepingute eesmärk on minna kaubanduse edendamisest kaugemale ning suurendada Aafrika riikide suutlikkust kasutada kaubandusvõimalusi kestlikuks arenguks ja vaesuse vähendamiseks; rõhutab, et Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonna eesmärk peaks olema integratsioon, mis tuleb kasuks kõigile Aafrika elanikele, ka kõige rohkem tõrjututele, et vähendada ebavõrdsust hoolimata riikidevahelistest arenguerinevustest; rõhutab, et kõik praegu läbiräägitavad ja tulevased majanduspartnerluslepingud peaksid sisaldama ambitsioonikaid sätteid siduva ja jõustatava kaubanduse ja kestliku arengu peatüki kohta, mis on kooskõlas Pariisi kokkuleppega; rõhutab lisaks, kui oluline on lisada ELi kaubanduslepingute kaubanduse ja kestliku arengu peatükidesse eesmärk võidelda sunniviisilise töö ja lapstööjõu kasutamise vastu, arvestades nende töövormide levimust põllumajandussektoris;
29. märgib, et majanduspartnerluslepingute atraktiivsemaks muutmiseks peavad lepingud hõlmama täiendavaid elemente, nagu suutlikkuse suurendamine, naiste julgustamine osalema majanduses, sealhulgas põllumajanduses, ning investeerimine noorte võimalustesse Aafrika riikides;
30. soovib ELi tasandil suuremat poliitilist sidusust põllumajanduslike toiduainetega

kauplemise kontekstis, arvestades ühise põllumajanduspoliitika ja põllumajandustoodetega kauplemise ülemaailmset mõju kestliku arengu eesmärkide saavutamise suunas tehtavatele edusammudele; nõuab, et EL võtaks arvesse Aafrika maapiirkondade rakkerühma järeltulekut Aafrika toidutarneahelatesse investeerimise vajaduse kohta, keskendudes lisaväärtusega kaupadele; kutsub ELi ja liikmesriike üles tegema aktiivset koostööd Aafrika partneritega, et luua koostöötav ELi Aafrika-strateegia ja Euroopa rohelise kokkuleppe poliitikavaldkondade vahel, eriti mis puudutab strateegia „Talust taldrikule“ välismõõdet;

31. märgib, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 nõutakse kooskõla arengupoliitikat toetavate ELi poliitikavaldkondade vahel; nõuab, et kõik AKVRO riikidele suunatud ELi kaubandusmeetmed oleksid kooskõlas poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõttega; on seisukohal, et ELi toetus või kaubanduspartnerlus ei tohiks viia selleni, et surutakse peale teatavaid mudeleid ja tehnoloogiaid, mis sageli ei sobi teiste riikide põllumajandusmudelite, majanduse ja taimekasvatussaadustega, vaid peaks hoopis põhinema koostööl, eelkõige koolituse ja teadmiste vahetamise kaudu ning tagades põllumajandustootjatele omandiõiguse, sõltumatuse ja algatusõiguse;
32. kutsub komisjoni üles energiliselt nõudma piirkondadeks jaotamise põhimõtte tunnustamist, eeskätt Lõuna-Aafrika puhul seoses lindude gripiga, ning nõudma kõigist lindude grippi käsitlevatest rahvusvaheliselt kokkulepitud eeskirjadest kinnipidamist; rõhutab, et embargot ei tohiks kehtestada liikmesriikidele tervikuna, vaid üksnes mõjutatud piirkondadele ELis; toonitab lisaks, et embargo tuleks tühistada Maailma Loomatervise Organisatsioonis kokkulepitud tavapärase ajavahemiku järel, st 28 päeva pärast asjaomasel riigis esinenud viimast puhangut;
33. palub, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid kohustuse toetada Aafrika riike ambitsioonikate ja õiglase kliimameetmete rakendamisel; nõuab, et EL tagaks, et uue naabruspiirkonna, arengu- ja rahvusvahelise koostöö instrumendist antava rahastuse puhul järgitakse inimõigustel põhinevat lähenemisviisi, milles seatakse kliima-, keskkonna- ja arengupüüdluste keskmesse kohalikud kogukonnad ja põlisrahvad, alustades kodanikuühiskonna ja kogukonnaga konsulteerimisest;
34. tuletab meelde, et Aafrikas on erakordne elurikkus; väljendab sügavat muret loodusvarade ülekasutamise ja vähenenud elurikkuse mõju pärast vastupanuvõime tasemele; on eriti mures asjaolu pärast, et metsade hävitamise tempo kasvab Aafrikas, eriti Kongo vesikonnas, mis oli 2020. aastal põlismetsade hävimise osas Brasiilia järel teisel kohal, ja Kamerunis, ning haruldaste looduslike liikide ebaseadusliku üle piiri toimetamise pärast; juhib tähelepanu sellele, et Aafrika vihmametsade hävitamine toob kaasa elurikkuse ja süsiniku sidujate pöördumatu kadumise, samuti põlisrahvaste kodupaikade ja eluviiside kadumise; tuletab meelde, et metsad aitavad märkimisväärselt kaasa kliimaeesmärkide saavutamisele, elurikkuse kaitsmisele ning kõrbestumise ja äärmusliku mullaerosiooni ennetamisele; rõhutab ohtu, et vesi muutub napiks ressursiks, mistõttu tuleks veevarustusele suuremat rõhku panna; rõhutab, et kõrbestumine ja tirtsuparved on halvendanud juba niigi rasket toiduga kindlustatuse olukorda Aafrikas ning et COVID-19 pandeemia ning sellest tulenevad majanduslikud ja logistilised probleemid on juhtinud tähelepanu kohalike ja piirkondlike turgude potentsiaalile korvata ülemaailmse toidusüsteemi haavatavus ja puudused;

35. on arvamusel, et Aafrika riike tuleb loodusvarade ja ökosüsteemide majandamisel intensiivselt toetada, et innovatiivset ja kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelist põllumajandussektorit edasi arendada; kordab veel kord, et ELi ettevõtted peavad võtma vastutuse oma väärtusahelate eest, ning nõuab tungival, et EL täidaks oma kohustused ja esitaks kiiremas korras ambitsioonika seadusandliku ettepaneku, millega nähakse kõigile ELi ühtsel turul tegutsevatele ettevõtetele ette siduvad inimõiguste, sotsiaalsete õiguste ja keskkonnaga seotud hoolsuskohustused;
36. nõuab, et kooskõlas terviseühitsuse põhimõttega võetaks arvesse seost rahvatervise ja elurikkuse vahel, ning peab kiiduväärseks väljakuulutatud algatust „NaturAfrica“, mille eesmärk on kaitsta elusloodust ja ökosüsteeme, ning looduslike liikidega kaubitsemise vastase tegevuskava läbivaatamist; rõhutab, et ELi algatus „NaturAfrica“ tuleks välja töötada kõigi sidusrühmadega konsulteerides, pöörates erilist tähelepanu kohalike kogukondade, põlisrahvaste ja naiste õigustele; rõhutab, et see peaks toetama Aafrika valitsusi ja kohalikke elanikke elurikkuse vähenemise ja keskkonnaseisundi halvenemise peamiste tegurite vastu võitlemisel terviklikul ja süstemaatilisel viisil, pakkudes sealhulgas tuge hästi hallatud kaitsealade võrkudele; on arvamusel, et EL peaks aitama viia lõpule suure roheline müüri Sahelis, mis aitab märkimisväärselt peatada edasist kõrbestumist ja kindlustab nii põllumajandusest saadava sissetuleku;
37. tuletab meelde, et agroökoloogia suutlikkust ühitada kestlikkuse majanduslik, keskkonnaalane ja sotsiaalne mõõde on tunnustatud valitsustevahelise kliimamuutuste paneeli ning valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi teedrajavates aruannetes ning ka Maailmapanga ning Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni juhitud rahvusvahelises arengule suunatud põllumajandusteaduste ja tehnoloogia hindamises; kutsub ELi ja Aafrikat üles võtma bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste 15. konverentsil juhtrolli kaugeleulatuva ülemaailmse kokkuleppe sõlmimisel;
38. rõhutab, et ELi ja Aafrika partnerlus peab tagama, et kaitstakse ja edendatakse kohalike kogukondade õigust pääseda juurde sellistele loodusvaradele nagu maa ja vesi ning neid kontrollida; mõistab hukka asjaolu, et maa hõivamine on Aafrikas väga levinud; on mures selle pärast, et välisinvestorid omandavad Aafrikas ulatuslikult maad, ja märgib, et see on koondunud kõige nõrgemate valitsemisstruktuuridega riikidesse ning võib ohustada toidualast sõltumatust ning juurdepääsu maale ja veele; rõhutab, kui oluline on käivitada kaasav protsess eesmärgiga tagada kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike kogukondade tõhus osalemine maa hõivamisega seotud poliitika ja meetmete väljatöötamises, rakendamises ja järelevalves; nõuab, et maa-, kalavarude ja metsavalduse vastutustundliku haldamise vabatahtlikke suuniseid järgitaks kõigis projektides, millega edendatakse maavaldusõiguse kaitset, sealhulgas kaubandusega seotud õigused, ning nõuab ka, et võetaks meetmeid tagamaks, et need projektid ei ohusta väikepõllumajandustootjate maavaldusõigust; nõuab tungival, et EL ja Aafrika tunnustaksid ka põlisrahvaste õigusi oma maa ja loodusvarade taval põhinevale omandile ning kontrollile, nagu on sätestatud ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsioonis ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonis nr 169, ning järgiksid vaba, eelneva ja teadliku nõusoleku põhimõtet;
39. peab kahetsusväärseks, et ei ole tunnustatud karjamaade strateegilist tähtsust, arvestades, et need katavad umbes 43 % Aafrika maapinnast ja on seetõttu olulised süsiniku

sidujad; rõhutab, kui tähtis on toetada väikeseid põllumajandusettevõtteid ja karjakasvatust ning muid traditsioonilisi/kohalikke toidusüsteeme, et tugevdada nende vastupanuvõimet ja suurendada nende panust toiduga kindlustatusse, ressursside kestlikku majandamisse ja elurikkuse säilitamisse; märgib, et näiteks karjatamisõigus ja ühiskarjamaad on traditsioonilised maakasutusõigused, mis tuginevad üldisele õigusele, mitte tõendatud omandiõigustele; palub komisjonil koos kohalike kogukondade ja sidusrühmadega töötada välja strateegia, et oma potentsiaali optimeerida karjamaa kestliku majandamisega, nagu seda teevad näiteks karjakasvatajad; nõuab sotsiaalsete pingete lahendamist paikse põllumajandusega tegeleva elanikkonna ja rändkarjakasvatajate kogukondade vahel, eriti piirkondades, kus etnilised ja religioossed konfliktid kattuvad;

40. on seisukohal, et ELi ja Aafrika partnerlus peaks toetama eeskätt naiste ja noorte ettevõtlust maa- ja linnapiirkondades, muu hulgas väiketootjate organisatsioonide kaudu, ning arvab, et selleks on oluline edendada võrdset juurdepääsu majanduslikele ressurssidele ja tootmisvahenditele, nagu finantsteenused ja -turud, ning tagada maavaldusõigus;
41. rõhutab Aafrika maapiirkondade naiste olulist rolli Aafrika mandri põllumajanduses ja maapiirkondade majanduses, eriti toiduga kindlustatuse valdkonnas; tuletab meelde, et peaaegu poole põllumajandustööst teevad Aafrikas ära naised; nõuab Aafrika ja ELi naisettevõtjate vahelise teabevahetuse arendamist platvormide kaudu, mis võimaldavad luua võrgustikke, jagada kogemusi ja viia ellu ühisprojekte; ergutab naiste ja tütarlaste pärimisõiguste edendamist ning kutsub ELi üles toetama partnerriike selles valdkonnas, eriti naiste täieliku maavaldusõiguse tunnustamise osas;
42. rõhutab, et pestitsiidide kasutamine Aafrika intensiivpõllumajanduses võib lisaks keskkonnakahju põhjustamisele mõjutada ka töötajate tervist, kuna neil on väga väike võimalus saada taimekaitse- ja tervishoiualast koolitust; nõuab, et pakutaks haridust ja koolitust kestliku taimekaitse alaste lähenemisviiside ja pestitsiididele alternatiivsete lahenduste leidmise alal ning et minimeeritaks kokkupuudet ohtlike ainetega; mõistab hukka ELis pestitsiidide puhul järgitava kaksikmoraali, mis võimaldab ELis keelatud ohtlike ainete eksportimist Aafrika riikidesse ja muudesse kolmandatesse riikidesse; nõuab seetõttu kehtivate ELi normide muutmist, et kooskõlas 1998. aasta Rotterdami konventsiooni ja Euroopa roheline kokkuleppega see õiguslik vastuolu kõrvaldada.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	31.3.2022
Lõpphääletuse tulemus	+: 38 -: 1 0: 7
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloş, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Anna Deparnay-Grunenberg, Anja Hazekamp, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

38	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Tonino Picula, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, Chris MacManus

1	-
ID	Ivan David

7	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
Verts/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Bronis Ropé, Sarah Wiener

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu